

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

149. An Sacerdos celebrans in peccato mortali peccet tripliciter, nempe
a) indignè consecrat, indignè offert, & indignè sumit Sacramentum? Et
an etiam Sacerdos celebrans in peccato mortalis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Missa lib. 2. cap. 2. §. 12. num. 2. probat magis, quia in Missa Sacerdos asserit, Offero tibi pro innumerabilibus peccatis meis. & pro omnibus fidelibus defunctis, vt mihi, & illis prosit ad salutem.

4. Nota tamen hęc cum Granado ubi supra n. 13; quod cū celebratur Missa pro anima Purgatorii, non solum applicandam esse illi satisfactionem, sed etiam impetrationem, quia hęc etiam illi maximè prodelt; vt Deus inspiret alii bona opera, quæ pro illa anima applicet, & sic magis pro illa satisfiat. Sed si alius quis querat, an omnibus omnino iustis, qui viuunt, & pertinent ad Ecclesiam militarem, pro quibus salutem in generali offertur sacrificium Missæ, vt supra vidimus sect. 9. suaderique potest primò, quia id in nulla lege fundamentum habet; non in Diuina, quam nullibi Christus Dominus præcepit offerri sacrificiū Missæ pro omnibus fidelibus, & applicari iustis satisfactionem pro pœna. Nec in lege Ecclesiastica, tum quia de illa non constat, tum quia si Ecclesia id statuisset, designasset vtique quantum satisfactionis applicandum esset singulis, cū possit magis, aut minus illis applicari: hoc autem nunquam Ecclesia fecit: nec denique fundamentum habet in lege naturali, quia natura non dicat sacrificium Missæ debere offerri ad eum finem. Secundo, quia si quoties sacrificium Missæ offertur, relaxaretur aliqua pœna singulis fidelibus iustis, cū illi sint penè innumeri, oportet pœnã, quæ relaxatur, esse maximam, & penè incredibilem. Præterea, cū Missæ, quæ celebrantur quotidie, sint quàm plurimæ, nullus iustus esset cui superesset aliqua pœna peccatorum, quod est planè absurdum. His tamen non obstantibus contraria sententia magis mihi placet quam ex Bor. Nau. Tolet. tenet Granad. loc. cit. sect. 2. n. 7. quia sacrificium Missæ relaxat ex opere operato pœnam illius; pro quo specialiter offertur, vt dictum est: ergo etiam relaxabit pœnam eorum iustorum pro quibus generaliter offertur. Consequentia probatur, quia generalis oblatio est generalis applicatio sacrificij: sed sacrificium habet vim infallibiliter relaxandi pœnam iis iustis, quibus applicatur: ergo. Minor patet, quia quod applicatio sit particularis, aut generalis, non obstat quominus sit applicatio: ergo nec obstat, quominus censetur sacrificium esse aliquomodo illius, cui generaliter applicatur: ergo quomodo eumque applicetur fortiter effectum, si subiectum alioqui sit capax. Ad argumenta Suarez respondet Granadus, & hęc opinio est nimis consolatoria pro fidelibus existentibus in gratia.

RESOL. CXLIX.

An Sacerdos celebrans in peccato mortali peccet tripliciter, nempe quia indignè consecrat, indignè offert, & indignè sumit corpus? Et an saltem peccet duplici peccato, & quia conficit, & quia sumit Sacramentum? Et an etiam Sacerdos celebrans in peccato mortali committat duo peccata, vnum videlicet quia celebrat in peccato, alterum quia omisit confessionem illius peccati: & ideo Sacerdos, qui celebrat Missam in peccato, & sacram Eucharistiam non ab ipso consecratam quam plurimis dispensauit, an vnum tantum peccatum commiserit? Ex part. 2. tr. 14. Refol. 24.

§. I. R Espondeo negatiuè cum Azorio p. 1. lib. 10. c. 3. §. 1. q. 11. Homobono de exam. Eccles. p. 1. tr. 4. c. 16. quæst. 147. Henrici lib. 8. de Euch. c. 45. n. 2. Fagundez de præcept. Eccles. lib. 3. cap. 5. n. 8. Et addunt rationem, quia consecrare, offerre & sumere Sacra-

mentum sunt actus subordinati ad rectam sumptionem, sed diuersi actus, quando alij aliis subordinantur, non efficiunt diuersa peccata, vt docet D. Thom. in part. 2. q. 72. art. 6. Ergo, &c.

2. Et licet multi putent, in hoc sacrilegio tres esse peccati prauitates, puro tamen vnus tantum peccati adesse deformitatem, nam Missa vnum est sacrificium, licet ex tribus partibus sit confectum, consecratione videlicet, oblatione & sumptione: igitur, sicut supradictæ partes vnum constituunt sacrificiū, ita Sacerdos in peccato celebrans, vnum tantum peccatum admittit, quod tribus in partibus consistit, nempe in indigna consecratione, indigna oblatione, & indigna sumptione.

3. Et hanc opinionem probabilem vocat Nugnus in 3. part. tom. 1. quæst. 3. art. 5. licet ipse putet, Sacerdotem celebrantem in mortali, peccare duplici peccato, & quia conficit, & quia sumit Sacramentum.

4. Nota etiam ex eodem Azorio cum multis alijs, quos adducit Bonacina de Sacr. disp. 4. quæst. 6. punct. 1. n. 3. Sacerdotem celebrantem in peccato non committere duo peccata, vnum videlicet quia celebrat in peccato, & alterum, quia omittit confessionem illius peccati. Ratio est, quia confessio in illo tempore, obligat in ordine ad communionem, & vbi est vnum propter aliud, est vnum tantum, licet contrarium doceat noster Molfes, in sun. tom. 1. tract. 3. cap. 8. n. 90. & alij.

5. Ex his apparet, me olim rectè respondisse, quemdam Sacerdotem, qui celebravit Missam in peccato mortali, & sacram Eucharistiam non ab ipso consecratam quamplurimis dispensauit, vnum tantum peccatum commisisse.

RESOL. CL.

An Sacerdos peccet speciali peccato sacrilegij, si non solum sumat Eucharistiam in peccato mortali, sed etiam cum peccato mortali retineat, antequam species sacramentales corrumpantur?

Et hæc Resolutio pendet ex illa difficultate, an Sacramentum Eucharistia continuo gratiam augeat, quando in nobis manet?

Ex quibus concluditur, an Sacerdos, si accipiat Eucharistiam in peccato mortali, siue statim post communionem peccauerit, teneatur sub obligatione noui peccati mortalis ad contritionem, vel confessionem procurandam, antequam species corrumpantur?

Idem est de obligatione laici quoad conseruandum, non vero confitendum. Ex part. 1. tract. 7. & Misc. 7. Refol. 47.

§. 1. C Asus est curiosus, & à paucis pertractatus, cuius resolutio pendet ex illa difficultate, an Sacramentum Eucharistiae continuo gratiam augeat, quando in nobis manet.

2. Et affirmatiuam sententiam tenent Doctores, quos citat, & sequitur Cardinalis Lugo de sacram. Euch. disp. 12. sect. 2. n. 46. Probatur hæc opinio, quia hoc Sacramentum causat gratiam per modum cibi nutrientis, quare susceptio, & manducatio se habet solum, vt conditio, & applicatio, non vt virtus agendi: Ergo dum eibus fuerit in stomacho potest operari, siquidem habet secum totam virtutem, & ibi adest totum Sacramentum, ergo sicut in primo instanti potuit, ita etiam poterit agere in toto tempore sequenti; causa enim necessaria debet applicata, non est cur non operetur.

3. Et quoad hoc non requirit actum magis intentum, aut maiorem deuotionem, sed putant sufficere

Sup. hoc in tom. 1. tr. 7. Ref. 56. §. 1. & ibi in tr. 3. Ref. 186. §. 1.

Sup. hoc in tom. 1. tr. 7. lege doctrinam Ref. 40.

Sup. hæc difficult. infra in tr. 2. Ref. 33 §. 2. post medium, à vers. Vnde, & signanter in duobus §§. seqq. & in tom. 5. tr. 10. Ref. 84. ante medium, vers. Ex dictis.

